

LIBRIS

We know
books

**VIATA, MINUNILE
SI ACATISTUL
CUVIOSULUI DAVID
DIN EVVIA**

Editura Areopag
București, 2024

Cuprins:

Nota editorului.....	5
Viața Cuviosului David din Evvia	6
Cuvânt la prăznuirea Cuviosului David	15
Cuviosul David, grabnic ajutor la vreme de necaz	31
Vindecări minunate.....	44
Acatistul Sfântului David din Evvia	68
Rugăciune pentru cel bolnav.....	93

Viața Cuviosului David din Evvia

Cuviosul David din Evvia este unul dintre cei mai mari sfinți făcători de minuni. A fost numit „Bătrânul” încă din tinerețea sa, datorită sporirii sale duhovnicești. I s-a spus „copilul Înaintemergătorului” datorită legăturii strânse pe care a avut-o cu Sfântul Ioan Botezătorul, care i s-a arătat de multe ori, în chip minunat, încă din fragedă copilărie, și l-a călăuzit pe scara desăvârșirii.

Cuviosul David s-a născut în anul 1519, în satul Gardinița din Locrida. Tatăl său, care era preot, îl lua cu el la sfintele slujbe. De multe ori copilul era văzut stând în fața sfintelor icoane. Cel mai mult stătea în fața icoanei Sfântului Ioan Botezătorul, de care se simțea atras în chip deosebit. Înainte de a împlini doi ani, când a fost întrebat ce îi place cel mai mult la biserică, a răspuns: „Tronul lui Iisus Hristos, ochii Maicii Domnului și aripile Sfântului Ioan Botezătorul”. Aceste cuvinte le-au atras atenția părinților săi, care și-au întărit convingerea că David era

Cea mai tulburătoare întâmplare din copilăria sa a avut loc când avea numai trei ani. Într-o zi de marți, dimineața, Sfântul Ioan Botezătorul i s-a arătat în somn și l-a întrebat: „Vrei să vii în casa mea?” „Unde este casa ta? Eu știu că stai în biserică, în icoana ta”, a spus micul David. „Am și casă. Urmează-mă și vei vedea”, i-a cerut Sfântul Ioan. Apoi l-a luat de mână și l-a dus în afara satului, unde era o bisericuță cu hramul său. Când a ajuns în fața icoanei sale, Sfântul Ioan a intrat în chip minunat în icoană, iar apoi i-a spus că tatăl său va veni sâmbătă să îl ia.

Familia micului David, negăsindu-l, s-a îngrijorat. Preoteasa a fost aproape să își piardă mințile. Sâmbăta, părintele a venit cu credincioșii să facă Sfânta Liturghie în biserică Sfântului Înaintemergător, nădăjduind că ocrotitorul bisericii îi va ajuta să îl regăsească pe David. Mare a fost bucuria preotului, mare a fost bucuria preotesei și a celorlalți oameni când l-au găsit pe copil stând în biserică, cu fața luminată și ochii strălucitori. După această întâmplare, David și-a sporit evlavlia față

de Sfântul Ioan. Mergea în biserica lui și stătea ore întregi în fața icoanei sfântului, vorbind cu el.

La vârsta de patru ani, copilul a învățat să citească, iar la cinci ani a început să cerceteze cărțile de cult, deși slujbele erau scrise în greaca veche. Luminat de Dumnezeu, la vârsta de opt ani putea tâlcui toate cărțile de cult, fiind atras mai ales de imnele Sfântului Ioan Damaschin. Își petrecea mult timp cercetând Epistolele Sfântului Apostol Pavel și Faptele Sfinților Apostoli.

La vârsta de cincisprezece ani, când chemarea spre o viață de post și nevoință era din ce în ce mai limpede pentru tânărul David, Dumnezeu l-a chemat în chip minunat pe calea cea îngustă. Sfântul Ioan Botezătorul i s-a arătat, cerându-i ca a doua zi, după Sfânta Liturghie, să plece să își găsească povățuitorul duhovnicesc. Părăsindu-și familia, David l-a întâlnit pe părintele Acachie, un rugător și un postitor ajuns la mari măsuri duhovnicești.

Vreme de câțiva ani de zile, trăind la mănăstirea părintelui Acachie, în Magnisia, David a primit tunderea monahală și a primit ascultarea de a avea grijă de bise-

rică. A strălucit prin virtuțile și înțelepciunea sa, și pentru aceasta a primit și numele de „David Bătrânul”.

Din Magnisia, ucenicul și povățuitorul său au plecat la Mănăstirea Ossa, unde călugării au fost atât de impresionati de viețuirea Cuviosului David, încât au vrut să le fie îndrumător duhovnicesc. După ce Cuviosul David a fost hirotonit diacon, a slujit acolo vreme de trei ani, având multă râvnă pentru cele sfinte. Apoi au plecat mai departe, pentru că părintele Acachie voia să găsească noi pilde de virtute pentru ucenicul său. Au mers împreună în Sfântul Munte Athos și au trecut pe la mănăstiri, pe la multe schituri, cercetând mulți părinți cuvioși. Apoi părintele Acachie l-a lăsat pe Cuviosul David să își aleagă un loc în care să viețuiască. Și acesta a ales Marea Lavră, Lavra Sfântului Atanasie Athonitul.

În timp ce părintele David se nevoia acolo, părintele Acachie s-a dus la Constantinopol. Acolo, patriarhul ecumenic i-a cerut să accepte rangul de mitropolit și, după aproape doi ani, a fost hirotonit ca mitropolit de Nafpact și Arta. După hirotonie, mitropolitul Acachie a trimis o